

[Kirkeministeren]

ting helt præcist har fastlagt. Det er det, der er lovforslagets idé, og det er blevet til efter tilskyndelse fra alle de impulser, som dukker op, når man drøfter det med mennesker ude omkring i fædrelandet.

Jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at lovforslaget også indgår i den almindelige modernisering og decentralisering, som regeringen ønsker at gennemføre på alle andre områder. Jeg mener altså, at det er et naturligt led i den målsætning, som regeringen i øvrigt har sat for sin almindelige virksomhed, hvis man kan bruge det udtryk. Det er sådan, at over 90 pct. af befolkningen er medlem af folkekirken, og at denne folkekirke arbejder med et samlet budget på snart 3 mia. kr. Dette, at vi arbejder med et budget på 3 mia kr., stiller naturligvis også krav til den danske folkekirke. Vi stiller krav til alle mulige andre instanser i samfundet, så bør vi også stille krav til folkekirken. Vi bør også i fællesskab overveje, om det kan gøres smidigere, om det kan gøres mere enkelt, og om det kan gøres mere fornuftigt.

Vi er i en underlig situation, når vi taler om den folkekirkelige struktur. Den baserer sig jo på, at vi styrer den ens, hvad enten vi taler om sogne, der er ganske små, nogle få hundrede mennesker, eller vi taler om sogne, som har 20.000 mennesker. Det er den samme struktur, vi arbejder med overalt, og det gør naturligvis, at hvad der er rigtigt ét sted, nødvendigvis må opleves som snærende et andet sted. Det er da værd at notere sig, at over halvdelen af vores 2.200 menighedsråd er menighedsråd for områder med mindre end 1.000 indbyggere.

Jeg vil også gerne understrege, og det synes jeg gik klart igennem alle ordførertalerne, at der her er tale om et tilbud til menighedsrådene. Man kan godt sige det hele meget enkelt og meget ligetil: der kommer intet som helst ud af det lovforslag, der nu er lagt på bordet, hvis de enkelte menighedsråd i de enkelte områder ikke ønsker det. Så sker der ikke mere. Det er ikke sådan, at ministeren eller Folketinget eller andre kan komme og trykke noget ned over hovedet på nogen. Det er et initiativ, der må komme nedefra, og hvor vi skaber rammerne for, at initiativet kan komme.

Jeg synes også, det er rigtigt at komme med nogle få bemærkninger om bureaukratiseringen. Et par af ordførerne var jo inde på det, et par af ordførerne var også lidt skarpt inde på

det og sagde: Jamen er det ikke sådan, at når man nu i øvrigt arbejder med afbureaukratiseringen, i øvrigt arbejder med forenkling, er hele proceduren omkring vedtægtsgodkendelse og lignende så ikke en smule indviklet? Det var ikke mindst fru Inger Harms, der var inde på de betragtninger. Det mener jeg vi skal tage en fornuftig drøftelse om i Folketingets Kirkeudvalg. Meningen har naturligvis været, at det, som kirkeministeren ganske rigtigt rejser land og rige rundt og siger, gerne skulle passe med det, han nu nedfælder i sit lovforslag. Det har jeg også bestræbt mig på. Skulle det være sådan, at det ikke gør det, så må vi se at få det til det. Vedtægtsgodkendelsen er ikke tænkt som noget meget bureaukratisk og noget meget indviklet, men andre ordførere pegede jo på – jeg tror, det var fru Inger Stilling Pedersen – at når der nu skal være en ramme om det, må der altså også være en ramme om det. Men det kan da være, at vi også kan se på det spørgsmål.

Må jeg så bare komme med nogle få bemærkninger i øvrigt. Jeg takker for det åbne sind. Jeg mener, at det var det gennemgående for ordførerne, at man ville gå til udvalgsbehandlingen med åbent sind. Jeg forstår godt, at debatten i den seneste tid har gjort indtryk, og jeg deler den opfattelse, som flere gav udtryk for, at vi selvfølgelig skal inddrage alle de synspunkter, også de kritiske, der er kommet den seneste tid.

Jeg har en bemærkning til fru Tove Niemann om merudgiften på 4 mio. kr. Jeg vil gerne for god ordens skyld sige, at der er ikke tale om nogen merudgift. Der er tale om, at en del af landskirkeskatten, nemlig 1 pct., ca. 4 mio. kr., vil kunne anvendes som tilskud til projekter, der starter lokalt. Der står tydeligt i bemærkningerne, at sådanne tilskud kun kan ydes for et år ad gangen. Det betyder altså, at det skal godkendes, og det betyder, at det skal ydes efter princippet hjælp til selvhjælp. Der ydes ikke efter min opfattelse noget tilskud, uden at der præsteres noget lokalt.

Jeg er enig i de bemærkninger, der er faldet om det, som lovforslaget ikke indeholder. Lovforslaget indeholder ganske rigtigt ikke en ny folkekirkelig struktur, og som jeg sagde i min indledning, er det afgørende for mig at få slået fast, at det sker med respekt for den struktur, vi kender.

Jeg tror, der er lagt op til en spændende og en grundig drøftelse i Folketingets Kirkeudvalg;